

Loven, som omhandler Revisionen, er taget det udtrykkelige Forbehold med Hensyn til Erstatningen, i Fald der ikke kommer nogen Revision, at Erstatningsforpligtelsen alligevel skal bortfalde om 5 Aar. Dette Forbehold angaar imidlertid slet ikke den Forpligtelse, som private og andre Slagterier, der ligge umiddelbart op til en Kommune, der har offentligt Slagtehus, har til at udrede Erstatning til det kommunale Slagtehus. Denne Forpligtelse bestaar altsaa ud over de 5 Aar, indtil der kommer en Bestemmelse, som ophæver, hvad der nu staar i § 12. Angaaende det Tab, der kan være Tale om, at de Købstadkommuner, der have indrettet offentlige Slagtehus, ville komme til at lide ved Lovforslagets Gennemførelse, vil jeg dog antage, at det vil blive meget mindre end Kommissionen beregner, og den har endda gjort det ret lille. Thi hvis det næste Forslag paa Dagsordenen om tvungen Forsikring af Slagtedyr gennemføres noget nær i den foreliggende Skikkelse, navnlig da hvis Forsikringen ved Statsgaranti kun kan ske ved de anerkendte Slagterier, ville de offentlige Slagtehus i Kommunerne faa en betydelig Tilgang af Landslagterne. Disse ville benytte sig af disse Slagtehus for at faa Del i Forsikringen, hvor det da ikke vil være alt for ubelejligt for dem, som ellers køre rundt og sælge deres Kød. En saadan Slagter vil sige som saa: Jeg vil hellere slagte der, for saa har jeg Ret til at faa Kødet forsikret, og skulde det vise sig, at Kødet ikke ser godt ud, at det ikke er brugeligt til Menneskeføde, saa jeg ikke kan køre rundt og sælge det, vil jeg hellere have den Smule Udgift, det koster at slagte det paa offentlige Slagtehus, og saa være sikret mod Tab ved den Forsikring, som jeg der har Ret til. Jeg har en Forestilling om, at dette Lovforslag maaske kan udfylde Lovforslaget om Slagtehus, forudsat at det bliver til Lov i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Jeg ser imidlertid ikke, at Kommissionen har gjort Regning herpaa. Men jeg tror, der er Grund til at tage det med, naar man har hele Erstatningsspørgsmaalet under Overvejelse.

Det var i det væsentlige disse Bemærkninger, jeg havde Lyst til at gøre. Hvis jeg skal give et kort Resumme deraf, skal det være, at idet jeg gaar ud fra, at det baade er i Producenternes og Konsumenternes Interesse at faa gennemført en Statskontrol i Lighed med den, der foreslaas her, maa vi for det første være klare over, at vi saa ogsaa skulle have en Statskontrol og ikke

blive staaende ved en delvis Stats- og en delvis kommunal Kontrol. Og for det andet maa vi forlange at faa alle de Fordele af Statskontrollen, som vi efter min Mening med Rette kunne gøre Fordring paa, og som maa flyde af en Statskontrol med Hensyn til Omsætningen i Indlandet, altsaa efter Bestemmelsen i § 5. Saa vil der ingen Anledning være for os til at tvinge nogen som helst Kommune til at tage Bestemmelser med Hensyn til Kødkontrol, det være strenge eller milde, og saa skulle vi være forsigtige med den Erstatningspligt, vi ville paalægge dels Staten, dels de Slagterier, der ligge i Kommunerne eller umiddelbart op til Kommuner med offentlige Slagtehus. Det er navnlig paa disse Punkter, jeg for mit Vedkommende har fundet Anledning til at dvæle, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til det høje Tings og det eventuelle Udvalgs Velvilje.

Høgh-Guldberg: Jeg er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) i, at det vilde være en stor Fordel, om man kunde komme til at udføre alle Kreaturer levende i Stedet for i slagtet Tilstand, og at det altsaa er desto fordelagtigere, jo flere levende Kreaturer, man kan udføre og jo mindre man udfører af slagtet Kød; men jeg deler ikke hans Haab om, at vi ville komme til at gøre hint i stærkt udviklet Grad. — Med Hensyn til England er det vistnok i en ubestemmelig Fremtid udelukket, og med Hensyn til Tyskland kan jeg ikke se, at der er noget Tegn til, at vi skulde komme til denne Udførsel i væsentlig udvidet Grad. Derimod er jeg fuldstændig overbevist om, at den højterede Landbrugsminister ganske i Overensstemmelse med Landbrugs-Fællesforeningernes Ønsker vil arbejde saa meget som muligt paa, at dette vil kunne blive Tilfældet, og vil benytte enhver given Lejlighed til at søge dette opnaaet.

Jeg kan ganske slutte mig til det, den ærede første Taler (Blem) gav Udtryk, nemlig at dette Kommissionsarbejde i det store Hele er et godt Arbejde, som jeg er overbevist om vil, hvis det nogenlunde i denne Skikkelse bliver til Lov, bringe Fordel til forskellige Sider. — Det er efter min Mening fuldstændig rigtigt, at det Kød, der som uforkastelig Udførselsværd falder ind under Lovens § 4, 1ste Stykke, bør efter Bestemmelsen i § 5, 1ste Stykke, ogsaa herhjemme uden nogen som helst yderligere Kontrol kunne indføres alle Steder. Det, der foreslaas her, er det